RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 95.350 van 14 mei 2001
in de zaak A. 95.989/IX-2534.

In zake : de BVBA LAMPO PIERRE, DIERENARTS,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
2. de minister van Landbouw en Middenstand.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA LAMPO PIERRE, DIERENARTS, op 25 september 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van artikel 3, tweede lid, eerste volzin, van het koninklijk besluit van 23 mei 2000 houdende bijzondere bepalingen inzake het verwerven, het in depot houden, het voorschrijven, het verschaffen en het toedienen van geneesmiddelen bestemd voor dieren door de dierenarts en inzake het bezit en het toedienen van geneesmiddelen bestemd voor dieren door de verantwoordelijke voor de dieren;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 2001;

Gelet op de beslissing waarop de zaak is vastgesteld op 19 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LUST, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat Y. VASTERAVENDTS die, loco advocaat A. VASTERAVENDTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de verwerende partij haar nota met opmerkingen niet heeft ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat die nota overeenkomstig het derde lid van dezelfde bepaling uit de debatten wordt geweerd;

2.1. Overwegende dat artikel 10, § 1, van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde -opgenomen in hoofdstuk IV : Geneesmiddelen- bepaalt wat volgt :

> "De dierenartsen kunnen beschikken over een depot van geneesmiddelen die bestemd zijn voor de dieren die ze in behandeling hebben. Zij moeten de geneeskundige commissie daarvan verwittigen. Zij mogen geen voor het publiek opengestelde apotheek houden en moeten zich gedragen overeenkomstig de wetten en verordeningen betreffende de geneesmiddelen.
> De Koning kan de voorwaarden bepalen voor de bevoorrading, het beheer en het toezicht op de depots, alsmede de voorwaarden van verschaffing van de geneesmiddelen uit deze depots";

2.2. Overwegende dat, ter uitvoering van die bepaling, het koninklijk besluit van 23 mei 2000 houdende bijzondere bepalingen inzake het verwerven, het in depot houden, het voorschrijven, het verschaffen en het toedienen van geneesmiddelen bestemd voor dieren door de dierenarts en inzake het bezit en het toedienen van geneesmiddelen bestemd voor dieren door de verantwoordelijke voor de dieren, is getroffen; dat overeenkomstig artikel 26, zoals die bepaling gewijzigd is bij het koninklijk besluit van 12 december 2000, dat besluit in werking treedt op 1 april 2001; dat hoofdstuk II van dat besluit -de artikelen 3 tot 12- een regeling bevat voor "het verwerven, het in depot houden, het verschaffen en het toedienen van geneesmiddelen door de dierenarts"; dat artikel 3, eerste en tweede lid, van dat besluit bepalen wat volgt :

> "De dierenarts die geneesmiddelen houdt, verschaft of ze zelf toedient, moet ze betrekken bij een apotheker.
> De dierenarts depothouder is een natuurlijk persoon die slechts kan beschikken over één depot dat ondeelbaar is en zich bevindt op het adres dat betekend is aan de provinciale geneeskundige commissie. De bestelling geschiedt bij middel van (...)";

Overwegende dat de eerste volzin van artikel 3, tweede lid, het voorwerp uitmaakt van de onderhavige vordering;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 105 en 108 van de Grondwet, van artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, van artikel 10, § 1, van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde en "ondergeschikt" van de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen; dat zij terzake betoogt wat volgt : de bevoegdheid van de Koning is beperkt tot de macht die de Grondwet en de wet hem hebben toegekend; artikel 4, § 1, en § 2, 5°, van het koninklijk besluit nr. 78 beschouwt als een onwettige uitoefening van de artsenijbereidkunde het te koop aanbieden, de detailverkoop en het ter hand stellen van geneesmiddelen door iemand die niet het diploma van apotheker bezit maar daarop is een uitzondering gemaakt voor de veearts die geneesmiddelen verschaft "in de voorwaarden voorzien door de geldende reglementering van geneesmiddelen aangekocht bij een apotheker"; artikel 10, § 1, van de wet van 28 augustus 1991 bepaalt dat dierenartsen kunnen beschikken over een

geneesmiddelendepot en dat de Koning de voorwaarden bepaalt voor de bevoorrading, het beheer en het toezicht op het depot en dat hij de voorwaarden vaststelt van verschaffing van geneesmiddelen uit die depots; de bestreden bepaling belet, zonder dat de aangehaalde wetsbepalingen daarvoor een rechtsgrond bieden, dat een veearts die zijn beroep uitoefent als orgaan van een vennootschap een geneesmiddelendepot mag houden; de bestreden bepaling kan, ondergeschikt, ook geen wettelijke grondslag vinden in artikel 5 van de wet van 4 februari 2000 aangezien de daar aan de Koning gegeven bevoegdheid om de wet van 28 augustus 1991 te wijzigen slechts uitgeoefend kan worden door middel van in ministerraad overlegde besluiten en na advies van het wetenschappelijk comité van het Federaal Agentschap, terwijl die twee substantiële vormen in dit geval niet nageleefd zijn;

4.2. Overwegende dat artikel 10, § 1, eerste zin, van de wet van 28 augustus 1991 "de dierenartsen" toelaat te "beschikken over een depot van geneesmiddelen", dit wil zeggen dat zij een voorraad geneesmiddelen mogen bezitten, bestemd voor de dieren die zij behandelen; dat artikel 1, 1°, van de wet het begrip "dierenarts" als volgt bepaalt : "diegene die in het bezit is van het wettelijk diploma van doctor in de veeartsenijkunde of in de diergeneeskunde, behaald overeenkomstig de wetgeving op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens of die er wettelijk van vrijgesteld is"; dat, in die zin begrepen, artikel 10 van de wet alleen aan fysieke personen toelaat om over een geneesmiddelenvoorraad te mogen beschikken; dat uit de parlementaire voorbereiding van artikel 10 wel blijkt dat meerdere dierenartsen van hetzelfde depot er gebruik kunnen van maken, bijvoorbeeld in het kader van een dierenartsenvereniging -met name daarom is uit de wet weggelaten dat het depot "persoonlijk" moet zijn- maar dat zulks niet

uitsluit dat voor het gemeenschappelijk depot ook "een bevoegd persoon de verantwoordelijkheid draagt" (Senaat, 1990-1991, stuk 485/2, p. 84-85); dat dus, zoals de wet geformuleerd is, het houden van een geneesmiddelendepot in ieder geval beperkt moet zijn tot dierenartsen in de zin van artikel 1, 1°, van de wet zodat, binnen die wettelijk uitgetekende grenzen, de verwijzing in de bestreden bepaling naar de "dierenarts depothouder" alleen maar kan doelen op een natuurlijk persoon; dat bijgevolg, in acht genomen de gegevens waarover de Raad van State thans beschikt, de bestreden bepaling dat een depothouder een natuurlijk persoon moet zijn precies kadert in het voorschrift van de wet; dat het bestreden koninklijk besluit geen toevoeging of beperking brengt aan artikel 10 van de wet van 28 augustus 1991; dat het middel niet ernstig is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van artikel F.2 van het Europese Unieverdrag, van de artikelen 2 tot en met 5, 9 en 59 van het E.G.-verdrag, van artikel 11 van het EVRM, van artikel 22 van het BUPO-verdrag, van artikel 27 van de Grondwet, van het beginsel van de vrije mededinging neergelegd in artikel 7 van het decreet van 2-17 maart 1791, van de artikelen 1 en 116 van de vennootschappenwet en van artikel 1832 van het Burgerlijk Wetboek; dat zij betoogt dat al die bepalingen erop gericht zijn de burgers, voor zover zij de wettelijke voorwaarden naleven, op gelijke wijze toegang te verlenen tot het economisch leven door middel van een "vennootschap-rechtspersoon", dat dierenartsen, doordat zij goederen en diensten aanbieden op een bepaalde markt, een economische activiteit uitoefenen en dat derhalve het beletten dat dierenartsen die hun beroep uitoefenen onder de vorm van een door de wet erkende rechtspersoon, een geneesmiddelendepot houden en geneesmiddelen verschaffen, strijdig is met de opgesomde bepalingen;

5.2. Overwegende dat de bestreden bepaling haar rechtsgrond vindt in artikel 10, § 1, van de wet van 28 augustus 1991; dat zoals bij de bespreking van het eerste middel is gesteld, de wet zelf het houden van een geneesmiddelendepot beperkt tot de natuurlijke personen die de diergeneeskunde uitoefenen; dat die specifieke rechtsgrond het onderzoek van de vraag naar de conformiteit met andere wettelijke bepalingen overbodig maakt; dat voorts, behoudens het bepaalde in artikel 142 van de Grondwet, de rechter de wet niet aan de Grondwet mag toetsen;

Overwegende dat de verzoekende partij de schending aanvoert van een aantal internationaalrechtelijke bepalingen; dat het evenwel aan de verzoekende partij toekomt om concreet aan te tonen op welke wijze de uitsluiting van vennootschappen van het houden van een geneesmiddelendepot de genoemde bepalingen schendt; dat die bepalingen niet onbeperkt rechten en vrijheden aan de rechtsonderhoringen toekennen; dat de Raad van State, aan de hand van het betoog van de verzoekende partij, niet kan uitmaken of de geschonden geachte regels haar wel de bescherming verleent die zij er meent in te kunnen vinden, te weten de absolute gelijkstelling, voor het houden van een geneesmiddelendepot als dierenarts, van vennootschappen en natuurlijke personen; dat het middel niet ernstig is;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het derde middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel; dat zij betoogt dat de bestreden regeling tot gevolg heeft dat een bepaalde categorie van personen -met name de dierenarts die handelt als orgaan van een rechtspersoon- zonder pertinente en aangepaste reden wordt uitgesloten van een voordeel dat aan een andere categorie, met name de dierenartsen die hun beroep "ten persoonlijken titel uitoefenen", wordt toegekend;

6.2. Overwegende dat ook te dezen vastgesteld wordt dat de door de verzoekende partij aangeklaagde ongelijkheid door de wet is vastgesteld; dat, behoudens het bepaalde in artikel 142 van de Grondwet, de rechter de wet niet aan de Grondwet mag toetsen; dat in ieder geval vastgesteld moet worden dat de wet aan een dierenarts die zijn beroep uitoefent als orgaan van een rechtspersoon niet uitsluit van het houden van een geneesmiddelendepot, maar dat hij hem enkel verplicht om dat depot in zijn persoonlijke naam te houden; dat het middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**